

tilstede med Hensyn til Svendborg. Den Betænk-
 lighed den ærede Ordfører her udtalte, forekom-
 mer mig heller ikke at have nogen absolut Syl-
 dighed; han talte nemlig om, at det kunde være
 uansættelig for Koncessionshaverne at lægge Sta-
 tionen ved Havnens. Mig forekommer det imid-
 lertid ikke absolut nødvendigt, at Stationen skal
 ligge ved Havnens, fordi Jernbanen går til Havn-
 en; det er vistnok uansættelig, at Stationen ligger
 ved Banens Endepunkt, men at den ligger lidt
 derfra der kan jo ikke være Spørgsmaal om
 nogen lang Distance, da Svendborg By og Havn
 ligger umiddelbart op til hinanden — kan jeg ikke
 anse for nogen afgørende Forhindring. Jeg an-
 befaler derfor dette vort Forslag. Hvad vort
 Forslag under Nr. 4 angaar, da bliver det saa
 meget vigtigere for os at faae det vedtaget, som
 det ærede Udvalg vil have Reminen for Banens
 endelige Ferdiggjørelse og Bemyttelse udsat fra 3
 til 4 Mar. Den ærede Ordfører har ikke opfattet
 vort Forslag rigtig, naar han mener, at vi have
 Noget imod at forandre 3 til 4 Mar. Dette have
 vi ikke noget imod, naar vort Forslag vedtages,
 men vedtages det ikke, bliver den Betænk-
 lighed og Frygt, som man kan have for at faae Driften
 paa Banen aabnet stykkevis, saa meget større, naar
 man udsætter den endelige Bemyttelse et Aar
 længere. Vi have nærmest haft Forholdene ved
 Odense—Svendborgbanen for Øie, da vi stillede
 vort Forslag, thi hvis 3 Mar. forandres til 4 Mar.
 vilde det kunne tænkes, at man f. Ex. aabnede
 Halvdelen eller maatte mere af Banen et Par Aar,
 førend den anden Halvdelen af Banen kunde blive
 aabnet til Bemyttelse, og dette vilde jo betyde, at
 Svendborg By vilde lide en overordentlig Staae
 derved, naar man tænker sig, at et Stykke fra
 Odense til Ringø eller maatte endogaa ned til
 Kjøbenhavn bliver aabnet 1 eller 2 Aar førend
 det andet Stykke Bane til Svendborg, vil derved
 en betydelig Mængde Varer og en betydelig Hæn-
 del gaa til Odense i Stedet for til Svendborg, og
 dette vilde jeg anse for meget lidet ønskeligt og for
 Noget, som jeg heller ikke tror kan have været tænkt
 ved det ærede Udvalgs Behandling af Lovforslaget.
 Imidlertid er jeg efter den ærede Ordførers Ud-
 talelser ikke vis paa, at det, som Forslagsstillerne
 her have fremsat, ikke har ligget for som en Mø-
 lighed, idet han udtalte det som Noget, der slet
 ikke vilde være uansætteligt, at Koncessionshaverne
 kunne anse det for en Fordel, at kunne aabne et
 Stykke af Banen tidligere end den hele Bane, og
 selv man faaledes, at det er forudsat som Noget,
 der kunde være ønskeligt, maad vi saa meget mere
 indstrængende anmode det ærede Thing om ikke at
 udsætte en betydelig By for et Tab, hvis Støt-
 telse man ikke paa nogen Maade kan vurdere,
 men Enhver kan sig selv, at Svendborg By
 vil lide et betydeligt Tab i den Tid, der maatte
 hengaa, indtil Banen blev ført helt igennem til
 Svendborg. Jeg havde troet, at Menningen med

Regjeringsudkastets § 4 var den samme som den,
 vi have givet Udtryk i vort Forslag, men at man
 ikke havde været fuldt opmærksom paa Redak-
 tionen. Imidlertid har jo den ærede Ordfører
 angaaende dette Punkt udtrykt mig om, at vor
 Frygt har været langt mere begrundet, end vi
 selv antog den for, da vi stillede Forslaget. Jeg
 skal derfor paa det Indstændigste anbefale ogsaa
 vort Forslag under Nr. 4 til det ærede Things
 Opmærksomhed.

Ordf. Jeg har intet Endingsforslag
 stillet til Lovforslaget, maattet mine Difter i her
 Grad gik i Mening af at faae en Forandring
 der; men jeg har dog ikke gjort det, fordi jeg
 efter den bestemte Holdning, den høitærede Mini-
 ster har indtaget lige overfor Aarhus, imod at
 det blev stillet noget Endingsforslag, maatte an-
 se det for umyttigt, saa meget mere som Udvalget,
 saavidt jeg har forstaaet det, i al Fald vilde lade
 sin Tilslutning til et Endingsforslag være af-
 hængig af, om det til den høitærede Ministers
 Tilslutning. Allerede ved sine Behandling udtalte
 jeg, at det forekom mig at være en i og for sig
 mindre naturlig Mening, som var foreslaaet for
 denne Bane, jeg havde den Gang nærmest tænkt
 mig, at det naturligt vilde være at gaa lige fra
 Grenaa gennem Dalbyen til et Punkt paa Stats-
 banen, som vilde blive enten Simerup eller Gad-
 sten, og derved vil man have vundet to Ting,
 som Udvalget og ogsaa Regjeringen paa Stats-
 kassens Vegne efter den ærede Ordførers Mening
 maatte antages at ville sætte Pris paa, idet man
 for det Første vilde have sparet omtrent 1 1/2 Mil
 af Beskærgden, og det dertil værende Tilflugt fra
 Statskassens Side, og endvidere vilde man have
 opnaaet det, at det, paa Grund af, at Banen gik
 til en Midtstation paa Hovedbanen, vilde være
 sikret Staae paa Banen en større Trafik. Dette
 Sidste er jo bleven ansat med Hensyn til Den-
 ning-Silleborgbanen, og det har jo ogsaa vist sig,
 at Jernbanestyrelsen har faaet Diet op for, at
 det dreier sig om noget Mere end Trafiken paa
 selve Sidedanen, idet denne staaer Hovedbanen en
 forøget Trafik. Dette Sidste vilde i her Grad
 have haft sin Gyltighed under den af mig nævnte
 Forudsætning. Imidlertid har jeg mærket, at det
 ikke vilde være nogen Tilslutning at vente hveken
 fra den ene eller fra den anden Side, og jeg har
 derfor opgivet den Tanke, jeg havde. Detmod
 maad jeg tilstaa, at det har gjort mig ondt, at
 det ikke har været muligt at opnaa Tilslutning
 om et Alternativt faaledes at der mulig kunde
 være bleven bygget en Bane, der gik fra Grenaa
 omtrent til Thorsager, og derfra i en Gaffelbane
 dels til Randers og dels til Aarhus. En saadan
 Bane vilde vel have forøget Beskærgden Noget,
 men det har jo vist sig, at det kommer ikke saa
 meget an paa en Forøgelse af Beskærgden, idet
 man ikke har valgt den kortere Linie, som jeg